

Kommentarer fra Rådet for handicap, psykiatri og udsathed til Servicestandarder, feb. 2025

Generelt

Rådet savner helt generelt information om sagsbehandlingstider for de forskellige ydelser.

En sådan information vil bidrage til forventningsafstemning blandt borgerne, som ved, hvad de kan regne med og derved skabe gennemsigtighed i forhold til blandt andet rammerne for kommunale indsatser.

Praktisk pædagogisk støtte i hjemmet – Barnets Lov §32 stk. 1, nr. 2

i Servicestandarden tages udgangspunkt i, at ydelsen består i konkrete anvisninger, som foregår i familiens hjem.

Det er vigtigt, at støtten foregår i samarbejde med forældrene, og indsatsen **skal** altid ske med samtykke fra forældrene, og må ikke ”trækkes ned over” en familie. Derudover skal børnene/de unge inddrages i et sprog, de forstår.

Endelig er det ikke altid hensigtsmæssigt, at ”støtte i hjemmet” rent faktisk foregår i hjemmet, når der er tale om børn og unge med iboende vanskeligheder.

Disse familier er typisk meget presset – ellers ville denne indsats ikke blive bevilget – og barnet/den unge har ofte behov for et ”helle.” Og hjemmet er ofte barnets eller den unges ”helle”.

I disse tilfælde kan det være optimalt, at ”støtte i hjemmet” bevilges, uden at dette behøver at foregå i hjemmet. Det kan i stedet for ske gennem praktisk pædagogisk støtte andre steder. Det kan være i lokaler familieafdelingen har til rådighed. Det kan være på en tur mv.

Som udgangspunkt bør ”støtte i hjemmet” kun finde sted i familiens eget hjem, hvis familien tænker, at det er den bedste løsning.

Kontaktperson – Barnets Lov §32 stk. 1, nr. 3

Det fremgår, at kontaktpersonen støtter den unge i bl.a. ”støtte til at bryde isolation, deltage i specifikke aktiviteter, arbejde med eksponering i forbindelse med angstproblematikker mv.”

Det fremgår af beskrivelsen, at kontaktpersonen er i løbende dialog med forældrene – men vi forudsætter, at der også er tale om et tæt samarbejde med en **fagprofessionel** (psykolog eller psykiater), når der er tale om behandling (eksponering) ifm psykiske lidelser så som angst. Hvis dette sker uden supervision fra en fagprofessionel, kan der - selv om det er vel ment – ydes megen skade på den unges tilstand, og det kan resultere i en forværring af angstlidelsen.

Vi vil derfor foreslå, at der indsættes følgende tilføjelse: ” Denne indsats foregår i tæt samarbejde med den unges behandler”.

Behandlings- og specialundervisningstilbud – Barnets Lov §32 stk. 1, nr 5

I afsnittet ” Bevilling” fremgår det, at målet med indsatsen er : ”at barnet eller den unge så vidt muligt skal understøttes og rummes **i almenområdet**.”

I den efterfølgende sætning nævnes ”Der arbejdes således på at finde løsninger på tværs, der kan understøtte barnets ellers den unges inkludering i almenområdet **eller specialområdet**, forud for der tages stilling til et behandlings- og specialundervisningstilbud”.

Vi går ud fra, at der er tale om en fejl, når specialområdet nævnes på linie med almenområdet - og hvis dette ikke er tilfældet, bør ”specialområdet” tilføjes under målet med indsatsen på linie med almenområdet.

Afløsning til familien – Barnets Lov §90 jf. §84

Det bør fremgå, hvilken lov § 84 refererer til.

Rådet foreslår, at det præciseres, at der er tale om Barnets Lov § 90 jf. Serviceovens § 84.

I afsnittet : Hvem kan få ydelsen? Fremgår det, at

”Der foretages altid en konkret og individuel vurdering i forhold til barnet eller den unges funktionsniveau.”

Rådet foreslår, at der tilføjes : ” hvor pårørende/barnet inddrages med henblik på at afklare deres behov, og hvordan disse bedst imødegås.”

Barnets Lov tydeliggør, at børn/unge har en grundlæggende ret til at blive inddraget og få indflydelse på de forhold, som vedrører dem – derfor bør dette fremgå. Da der ligeledes er tale om de pårørendes behov for aflastning, er det vigtigt, at de pårørende også får lejlighed til at beskrive familiens behov for støtte.

Aflastning til familien – Barnets Lov §90 jf. §84

Det bør fremgå, hvilken lov § 84 refererer til. (jf ovenstående kommentar)

Rådet foreslår, at det præciseres, at der er tale om Barnets Lov § 90 jf. Serviceovens § 84.

Under : hvem kan få ydelsen::

”Der foretages altid en konkret og individuel vurdering i forhold til barnets funktionsniveau. ”

foreslås følgende tilføjelse: ”og på baggrund af en konkret og individuel vurdering af familiens behov for støtte.”

Uanset barnets funktionsniveau bør det vel være familiens behov for aflastning og støtte, der afgør, om der kan bevilges aflastning.

Rådet synes, at det i den forbindelse er meget positivt, at der ligeledes lægges vægt på evt. søskendes behov.

Det er vigtigt med øget fokus på de konsekvenser, det har at være skyggebarn, som vokser op i skyggen af en søskende, der er syg eller på anden måde ”fylder” i familien, da disse søskendebørn ofte lider af u hensigtsmæssig adfærd, somatiske eller psykiske symptomer.